

Panium - Numărul șaisprezece

Vremea sfârșitului

Jeff Pippenger

2026-02-19

Daniel 11 începe prin a-l prezenta pe Donald Trump drept ultimul președinte al celei de-a șasea împărății a profeției biblice. Formularea "în al treilea an al lui Cirus", care marchează începutul viziunii în capitolul zece, este completată în primul verset al capitolului unsprezece prin cuvântul "de asemenea".

Și eu, în anul dintâi al lui Darius, Medul, chiar eu, m-am ridicat ca să-l sprijin și să-l întăresc.
Daniel 11:1.

Gabriel este atent să se întoarcă la Darius și să-l lege de Cirus când își începe relatarea din capitolul unsprezece. Capitolul zece continuă ca o singură viziune până la ultimul verset al capitolului doisprezece, iar această viziune începe în al treilea an al lui Cirus.

În al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel, căruia i se pusese numele Belteșatar, un cuvânt; iar cuvântul era adevărat, dar vremea hotărâtă era lungă; și el a înțeles cuvântul și a avut înțelegere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Darius, împreună cu Cirus, alcătuiesc simbolul dublei națiuni a mezilor și perșilor, reprezentând dubla putere a republicanismului și a protestantismului în Statele Unite; astfel, reprezentând simbolul dublu al timpului sfârșitului. Nașterea lui Aaron și a lui Moise a marcat timpul sfârșitului profeției de patru sute de ani a lui Avraam, la începutul Israelului vechi; tot astfel, nașterea lui Ioan Botezătorul și a lui Hristos a reprezentat cele două borne ale timpului sfârșitului, la sfârșitul Israelului vechi. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început.

Darius și Cir, împreună, reprezintă reperul profetic numit „timpul sfârșitului”, când s-a încheiat captivitatea de șaptezeci de ani în Babilon.

„Biserica lui Dumnezeu de pe pământ a fost, în adevăr, în robie pe parcursul acestei îndelungate perioade de persecuție necruțătoare, întocmai cum au fost copiii lui Israel ținută în robie în Babilon în vremea exilului.” Profeți și regi, 714.

Darius și Cir prefigurează anii 1798 și 1799, reprezentând vremea sfârșitului, când s-a încheiat robia paralelă a Israelului spiritual în Babilonul spiritual. Anul 1798 a marcat sfârșitul sistemului politic al papalității, reprezentat ca o fiară, pe care o călărea desfrânată Romei.

Și m-a dus în duh în pustie; și am văzut o femeie șezând pe o fiară stacojie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne. Apocalipsa 17:3.

Napoleon a curmat viața fiarei în 1798, iar în 1799, femeia care călărea fiara a murit în exil. În 1989, atât Ronald Reagan, cât și George Bush senior au fost președinți, marcând timpul sfârșitului în 1989. Darius și Cir îi reprezintă pe Reagan și pe Bush senior. Versetul doi afirmă:

Iar acum îți voi arăta adevărul. Iată, în Persia se vor ridica încă trei împărați; iar al patrulea va fi cu mult mai bogat decât toți; și, prin tăria bogățiilor sale, îi va stârni pe toți împotriva împărăției Greciei. Daniel 11:2.

Trezire

Dariu a fost Reagan, Cirus a fost Bush cel Mare, iar cei trei care l-au urmat pe Cirus au fost Clinton, Bush cel Mic, Obama Dezbinătorul, iar al patrulea și „mult mai bogat” președinte, care i-a trezit pe globaliștii Greciei, a fost Trump. Cuvântul „stir” înseamnă „a trezi”. Când Trump și-a anunțat candidatura în 2015, globaliștii, pe care Ioel îi identifică drept „păgâni”, au fost treziți.

Să se deștepte neamurile și să vină în valea lui Iosafat: căci acolo voi șede ca să judec toate neamurile de jur împrejur. Puneți secera, căci secerișul este copt: veniți, coborâți; căci teascul este plin, cuvele se revarsă; căci răutatea lor este mare. Mulțimi, mulțimi în valea hotărârii: căci ziua Domnului este aproape în valea hotărârii. Ioel 3:12-14.

Când „neamurile” sunt trezite, „ziua Domnului este aproape” în valea lui Iosafat. „Iosafat” înseamnă judecata lui Iehova; iar valea este numită și valea hotărârii. Începând din 2015, „mulțimile” de pe planeta Pământ vor începe să se adune în diferitele mănunchiuri pregătite pentru fiecare scuză invocată de oameni pentru a nu se hotărî să-L slujească pe Dumnezeu. La 11 septembrie a început judecata celor vii, iar în 2015, Trump a anunțat că va candida la președinție. La 11 septembrie a început să cadă prima fază a ploii târzii, iar ploaia târzie este cea care aduce recolta la coacere, iar în 2015, la paisprezece ani de la începutul acelei ploi care aduce la coacere recolta, cartea lui Ioel lansează avertismentul că atunci când Donald Trump „stârnește împărăția Greciei”, sau, cum spune Ioel, când Trump „trezește neamurile în 2015”, recolta planetei Pământ începe să se coacă.

Este important să recunoaștem că primul adevăr menționat în Daniel, capitolul unsprezece, este rolul profetic al lui Donald Trump. Primul regat al profeției biblice reprezentat în cartea lui Daniel este Babilonul. Imaginați-vă istoria Babilonului în cartea lui Daniel dacă Nebucadnețar nu ar fi fost folosit de Inspirație pentru a stabili un model profetic. Al șaselea regat al profeției biblice este incomplet fără mărturia ultimului conducător al aceluia regat. Principiul primei mențiuni stabilește semnificația lui Trump ca simbol de primă importanță în vedenia pe care Daniel a primit-o în a douăzeci și doua zi după ce a postit trei săptămâni.

Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; dar, iată, Mihail, una dintre căpeteniile cele dintâi, a venit să-mi ajute; și am rămas acolo cu împărații Persiei. Acum am venit să te fac să înțelegi ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă; căci vedenia este încă pentru multe zile. Daniel 10:13, 14.

Viziunea capitolului unsprezece ilustrează ceea ce se abate asupra poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, iar adevărul potrivit căruia Trump este liderul Statelor Unite, și apoi al Națiunilor Unite, are consecințe eterne legate de înțelegerea sau neînțelegerea aceluia adevăr. Acel adevăr a fost atât de important pentru ca Gabriel să i-l transmită lui Daniel, încât, în versetul paisprezece, Daniel consemnează, din lumina oferită de îngerul Gabriel, că „jefuitorii poporului

tău” sunt cei care statornicesc viziunea. Este imposibil să fie urmărite corect mișcările lui Donald Trump în profetie fără a folosi Roma ca tipar pentru a recunoaște pașii lui Trump prin istoria profetică a capitolului unsprezece din Daniel.

Trump, ca simbol al Statelor Unite ale Americii în perioada legii duminicale, formează o icoană a fiarei, iar făcând astfel aduce cinstire fiarei; așadar, este o icoană a fiarei și, de asemenea, o icoană în cinstea fiarei. În Apocalipsa 17, papalitatea este cel de-al optulea, care este dintre cei șapte, iar Donald Trump este al optulea președinte de la Reagan încoace, la timpul sfârșitului din 1989, dar este și al șaselea, ceea ce înseamnă că este al optulea care este dintre cei șapte.

În Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, Ioan, în versetul trei, este purtat în pustie, unde vede desfrânata călărind o fiară. Desfrânata a fost identificată de fiecare mare denominațiune protestantă drept Biserica Catolică, deși toate își vor tăgădui credințele fundamentale în zilele de pe urmă. Biserica Romei era îmbătăită de sângele martirilor când Ioan a văzut-o și purta titlul de mama desfrânatei. Aceasta indică faptul că Ioan a fost transportat la anul 1798, când papalitatea avea pe conștiință sângele martirilor și unele foste biserici protestante se întorceau deja la comuniunea romano-catolică. Din acel punct de observație, Ioan a văzut „șapte regi”, dintre care cinci căzuseră deja în 1798; o împărăție exista în 1798, anume Statele Unite; însă o altă împărăție, alcătuită din zece regi, avea să vină după aceea, căci, în 1798, acolo unde se afla Ioan, a șaptea împărăție încă nu venise. Cei zece regi domnesc pentru ceasul crizei legii duminicale și se învoiesc să-și dea împărăția lor, a șaptea, fiarei din a cincea împărăție, care primise o rană de moarte în 1798.

Numărul „8” reprezintă învierea, iar papalitatea este al optulea care este dintre cei șapte, atunci când rana ei de moarte este vindecată, în cadrul triplei uniri a balaurului, fiarei și profetului mincinos, care are loc odată cu legea duminicală care va veni în curând. În 2020, globaliștii au furat alegerile de la Trump și el a fost ucis pe străzile din Apocalipsa unsprezece. Cei doi martori din Apocalipsa unsprezece reprezintă cele două coarne ale fiarei din pământ, care au fost amândouă ucise în 2020. Trump este al șaselea președinte de la Reagan la timpul sfârșitului din 1989; dar, începând cu 2024, el este de asemenea al optulea care este dintre cei șapte regi anteriori. În 2024, rana lui de moarte a fost vindecată și el a devenit simultan al optulea care este dintre cei șapte, în aliniere perfectă cu simbolul profetic care stabilește viziunea. Fără Roma, nu ai capacitatea de a urmări mișcările chipului Romei.

MAGA

Pentru a înțelege cum Trump este Constantin cel Mare atunci când se încheie cei „250” de ani ai lui Nero, sau cum este Antioh cel Mare în 207 î.Hr., sau cum este ultimul președinte a cărui întregă mișcare a epocii de aur este întemeiată pe premisa de a face America „măreață”, este necesară recunoașterea faptului că capitolul îl menționează mai întâi pe Trump și rolul său profetic.

Semnătura „adevărului”, reprezentată de cuvântul ebraic „adevăr”, alcătuit din literele întâia, a treisprezecea și a douăzeci și doua ale alfabetului ebraic, îl identifică pe Reagan drept prima literă, iar pe Obama drept a treisprezecea literă a răzvrătirii, așa cum este reprezentată de anul 2013, când fostul conducător al Oficiului Inchiziției a fost urmat de primul papă iezuit. Deoarece conducătorul Inchiziției s-a retras, punctul său de încheiere se aliniază cu punctul de început al papei iezuit. Acea

legătură dintre cei doi papi ai lui Obama a fost 13 martie 2013. Obama se aliniază cu a treisprezecea literă a răzvrătirii, iar a douăzeci și doua literă este Trump.

Al douăzeci și doilea amendament limitează durata în funcție a unui președinte la două mandate, iar dacă luăm în considerare președinții cu două mandate, ale căror mandate NU au fost consecutive, există doar doi. Grover Cleveland este alfa între președinții cu două mandate neconsecutive, iar Trump este omega. Grover Cleveland a fost al douăzeci și doilea președinte, iar Trump, ca omega în raport cu Cleveland, deține distincția alfa a „22”. Cleveland și Trump reprezintă un alfa și un omega care poartă simbolismul celei de-a douăzeci și doua litere a alfabetului ebraic. Există doar doi președinți care au avut două mandate neconsecutive, iar Trump este al doilea dintre aceștia. Doiul omegi înmulțit cu douăzeci și doiul alfei este egal cu patruzeci și patru, un simbol al anului 1844, care este un simbol al ușii închise la Legea duminicală, așa cum a fost tipificat prin ușa închisă din 1844. Trump este a patruzeci și patra persoană distinctă care a fost președinte, și el este președinte când ușa se închide la Legea duminicală.

Trump a fost prefigurată de Cyrus cel Mare. Cyrus cel Mare a emis primul decret, iar Artaxerxe cel Mare a emis al treilea decret. Primul și al treilea sunt în corespondență, căci Iisus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început. Trump este acolo când se încheie cei "250" de ani ai lui Nero, sfârșitul fiind reprezentat de Constantin cel Mare. La sfârșitul celor "250" de ani de la 457 î.Hr., Trump este reprezentat de Antioh cel Mare, care s-a întors mai puternic decât înainte în 2024, în împlinirea versetului treisprezece.

Căci împăratul de la mieznoapte se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dintâi; și, după un număr de ani, va veni negreșit cu o mare oaste și cu multe bogății. Daniel 11:13.

Când Statele Unite vor fi cucerite de Roma, odată cu legea duminicală, atunci fiecare țară din lume va fi constrânsă să se închine Romei.

„Națiunile străine vor urma exemplul Statelor Unite. Deși Statele Unite deschid drumul, totuși aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii.” Mărturii, volumul 6, 395.

„Națiunile străine” sunt constrânse să facă aceasta de către Statele Unite, care își asumă conducerea Organizației Națiunilor Unite odată cu legea duminicală care vine curând. Organizația Națiunilor Unite reprezintă cei zece regi din Apocalipsa șaptesprezece, peste care domnește Ahab, regele celor zece seminții din nord, care este căsătorit cu Izabela. Căsătoria Izabelei cu Ahab este căsătoria care va fi consumată odată cu legea duminicală care vine curând. La legea duminicală, Statele Unite — țara cea slăvită din Daniel unsprezece și fiara pământului din Apocalipsa treisprezece — își încheie istoria ca a șasea împărăție a profeției biblice. Pe Muntele Carmel, cei 850 de profeți ai lui Baal și preoții dumbrăvilor, care mâncau la masa Izabelei, sunt uciși de Ilie. Statele Unite este ucisă la legea duminicală care vine curând, întocmai cum au fost uciși profeții mincinoși pe Muntele Carmel. De acolo înainte, narațiunea se desfășoară între Ilie, pe de o parte, și Ahab și Izabela, pe de altă parte, iar Ahab reprezintă o împărăție în zece părți, care este cărmuită de cel dintâi care a săvârșit curvie cu Izabela. Izabela intenționează să săvârșească curvie cu fiecare împărăție, dar Ahab reprezintă cea dintâi care a făcut aceasta, iar Statele Unite este cea care moare

pe Muntele Carmel și devine pe loc primul amant al Izabelei. În termenii lui Daniel unsprezece, tot acolo, la legea duminicală, Trump se ridică drept puternicul rege al Greciei, reprezentat de Alexandru cel Mare.

Și se va ridica un împărat puternic, care va domni cu mare stăpânire și va face după voia sa. Iar când se va ridica, împărăția lui va fi sfârșită și va fi împărțită către cele patru vânturi ale cerului; și nu pentru urmașii lui, nici după stăpânirea cu care a stăpânit, căci împărăția lui va fi smulsă și dată altora, în afară de aceștia. Daniel 11:3, 4.

Donald Trump se ridică drept „împăratul puternic” al Națiunilor Unite, care este reprezentat în acel verset și ulterior tipificat prin istoria lui Alexandru cel Mare. Când se ridică, Statele Unite, a șasea împărăție a profeției biblice, se sfârșește, iar a șaptea împărăție a celor zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece începe. Cei zece împărați își încep cea de-a șaptea împărăție învoindu-se chiar atunci și acolo să dea cea de-a șaptea lor împărăție puterii papale, care este a opta împărăție, aceea care este din cele șapte împărății anterioare. Învoiala lor era spre împlinirea voii lui Dumnezeu, iar voia Sa este descoperită rând peste rând în tot cuprinsul Scripturilor adevărului.

Tipificarea Romei

Versetele cinci până la nouă din Daniel unsprezece au fost împlinite printr-o istorie profetică ce a tipificat în mod desăvârșit istoria puterii papale, așa cum este expusă în versetele treizeci și unu până la patruzeci ale aceluiași capitol. Linia istoriei din versetele cinci până la nouă este paralelă cu linia istoriei din versetele treizeci și unu până la patruzeci. Ambele linii identifică o perioadă în care puterea ce reprezintă Roma papală a biruit mai întâi trei obstacole și a domnit o vreme, până când încălcarea unui tratat a adus asupra ei un rege al sudului, care i-a dat o rană de moarte. Cu cât acele două linii sunt studiate mai îndeaproape și comparate cu istoria, cu atât mai profund le este recunoscută exactitatea. Exactitatea lor constă în cât de îndeaproape redau atât structura din versete, cât și istoria care a împlinit versetele.

Istoria care a împlinit cele cinci versete este paralelă și concordă cu istoria Romei papale expusă în versetele treizeci și unu până la patruzeci și oferă cadrul pentru introducerea lui Antioh cel Mare în versetele zece până la cincisprezece.

Dar fiii lui se vor întărâta și vor strânge o mare mulțime de oștiri; iar unul va veni negreșit, se va revărsa și va trece mai departe; apoi se va întoarce și se va întărâta până la cetățuia lui. Daniel 11:10.

În împlinirea versetului al zecelea, Antioh cel Mare a fost biruitor până la fortăreața Egiptului, unde a încheiat campania pentru a se regrupa. Acea istorie tipifică prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, așa cum este reprezentată în versetul al patruzecilea al aceluiași capitol.

Și la vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va năpusti asupra lui; iar împăratul de la miazănoapte va veni împotriva lui ca un vârtej, cu care de luptă, cu călăreți și cu multe corăbii; va pătrunde în țări, se va revărsa și va trece mai departe. Daniel 11:40.

Formularea din versetul zece, „va veni negreșit, va năvăli și va trece prin”, este identică, în ebraică, cu cea din versetul patruzeci, „va intra în țări și va năvăli și va trece peste”. Ambele versete identifică momentul în care împăratul de la miazănoapte (Antiochus în versetul zece și Reagan în versetul patruzeci) îl învinge pe împăratul de la miazăzi (Ptolemy în versetul zece și Uniunea Sovietică în versetul patruzeci). Ambele atacuri au fost represalii împotriva victoriei anterioare a împăratului de la miazăzi (Ptolemy în versetele cinci până la nouă și Napoleon în versetul patruzeci). Motivația împăratului de la miazăzi pentru atac a fost un tratat încălcat (căsătoria lui Bernice în versetele cinci până la nouă și Tratatul de la Tolentino din 1797, încălcat, cu Napoleon). Structura profetică reprezentată în aceste versete și împlinirea lor ulterioară în istorie se află, de asemenea, în consonanță cu Isaia 8:8.

Și el va trece prin Iuda; va da peste maluri și va trece mai departe, va ajunge până la gât; și întinderea aripilor lui va umple lățimea țării tale, o, Emanuel. Isaia 8:8.

Când Isaia prevede că oastea lui Sanherib „se va revărsa și va trece peste”, se regăsește din nou aceeași formulare ebraică ca în versetul zece și în versetul patruzeci. Isaia indică momentul când Sanherib, regele din nord, a cucerit regatul de sud al lui Iuda, însă a lăsat Ierusalimul în picioare, căci a ajuns doar „până la gât”, întocmai cum Antioch a ajuns până la hotar în versetul zece. Motivația lui Sanherib a fost că Ezechia încalcă tratatul cu Asiria, fapt reprezentat de încetarea, din partea lui Ezechia, a tributului convenit. Tratatul încălcat este anomalia în raport cu cele trei versete paralele. Fiecare dintre ele implică un tratat încălcat, însă în cazul lui Ptolemeu și al lui Napoleon regele din nord a fost învinuit de încălcarea tratatului. Sanherib, regele din nord, l-a acuzat pe Ezechia de refuzul tributului rânduit.

În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat. Și Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis la împăratul Asiriei, la Lachiș, zicând: Am păcătuit; depărtează-te de mine; voi purta ce vei pune asupra mea. Și împăratul Asiriei a impus lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur. Și Ezechia i-a dat tot argintul care se găsea în casa Domnului și în vistieriile casei împăratului. 2 Împărați 18:13-15.

Armata nordică a lui Sanherib a cucerit patruzeci și șase de cetăți ale lui Iuda în înaintarea sa spre Ierusalim. Este de o mare semnificație profetică faptul că Isaia 8:8 se corelează cu versetele zece și patruzeci, oferind astfel o a treia mărturie a prăbușirii împărăției de sud a Uniunii Sovietice în 1989. Acea prăbușire marchează începutul unei perioade goale în cadrul versetului patruzeci. De la împlinirea versetului patruzeci în 1989 până la versetul patruzeci și unu, care reprezintă legea duminicală iminentă, există o perioadă goală în versetul patruzeci. Acea perioadă începe în 1989 și se încheie cu legea duminicală. Versetul patruzeci nu are nimic de spus cu privire la acea perioadă de timp, însă versetul patruzeci poate fi înțeles prin metodologia linie după linie.

O „cheie” principală pentru stabilirea istoriei ascunse a versetului patruzeci este mărturia lui Isaia cu privire la războiul de represalii victorios al regatului de nord împotriva regatului de sud. Fie că este vorba de răzvrătirea lui Ezechia, constând în încetarea onorării angajamentului anterior de a plăti „tribut” Asiriei, fie de înlăturarea Berenicei de către Antioch, fie de Tratatul de la Tolentino al lui Napoleon, toate cele trei versete au fost împlinite prin istorii care subliniază un tratat încălcat ca

motivație subiacentă pentru atac. În timpul președinției lui Obama, sub Departamentul de Stat condus de John Kerry, secretarul adjunct de stat Victoria Nuland a provocat o revoluție colorată pentru a răsturna guvernul Ucrainei. De atunci înainte, există două părți ale aceleiași dispute cu privire la Războiul din Ucraina; Putin spune că a fost vorba de un tratat încălcat, iar oponenții lui susțin că tratatul la care el face trimitere nu a existat niciodată în contextul pe care îl invocă. Fie că un tratat a fost de fapt încheiat și apoi încălcat, fie, dimpotrivă, nu contează, căci consemnarea profetică notează pur și simplu un tratat încălcat drept motivație pentru război.

Isaia 8:8 oferă „cheia” pentru a vedea că împăratul de la miazănoapte cucerește doar până la gât, sau până la cap. Acea „cheie” identifică Rusia drept capul care a rămas în picioare după prăbușirea trupului în 1989. Importanța profetică a versetului opt nu se găsește doar în „cheia” identificării capului; ci identificarea „gâtului”, care reprezintă capul, adică orașul-capitală, poate fi stabilită numai în legătură cu un pasaj anterior din aceeași viziune din Isaia 8. Acea viziune începe în capitolul șapte, iar în versetele șapte și opt, capul este definit ca un împărat, sau împărăția lui, ori orașul-capitală al unei împărății. Ierusalimul era capitala lui Iuda, ale cărui 46 de cetăți au fost cucerite de armata lui Sanherib, dar Sanherib a lăsat în picioare orașul-capitală, Ierusalimul.

Capul Siriei este Damascul, iar capul Damascului este Rezin; și într-un răstimp de șaiszeci și cinci de ani Efraim va fi zdrobit, încât să nu mai fie un popor. Iar capul lui Efraim este Samaria, iar capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu credeți, negreșit nu veți dăinui. Isaia 7:8, 9.

Când armata lui Sanherib a ajuns la zidurile Ierusalimului în 701 î.Hr., el a ajuns până la gât, iar prin aceasta a lăsat o mărturie istorică a faptului că Rusia a rămas după prăbușirea din 1989. Pe măsură ce Antioh cel Mare își începea represaliile împotriva împărăției de sud, el a ajuns, în versetul zece, la hotarul Egiptului, dar nu a intrat. Ceea ce este semnificativ în victoria lui Antioh din versetul zece este că ea marchează încheierea unei campanii militare a lui Antioh, lipsită de o bătălie distinctă, ci reprezentând lucrarea lui de reșezare a geografiei anterior pierdute. Cucerirea lui din versetul zece reprezintă punctul final al unui șir de victorii. El a încheiat campania celui de-al patrulea război sirian la Rafia, care înseamnă „ținut de graniță”, iar Rafia era granița, sau „gâtul”, Egiptului. Campania lui Antioh din 219 î.Hr. până în 217 î.Hr. reprezintă revărsarea și trecerea dincolo, de la prăbușirea Uniunii Sovietice din 1989 până în 1991, când regele a trecut peste țări.

În mod profetic, Isaia 8:8 permite ca Rusia, în calitate de „gât” în bătălia lui Sanherib sau de „fortăreață” în cea a lui Antioh, să fie identificată drept împăratul de la miazăzi în bătălia de la Rafia, așa cum este reprezentat de împlinirea versetului unsprezece. Procedând astfel, ea pune în legătură directă istoria externă, reprezentată de balaurul (împăratul de la miazăzi), fiara (împăratul de la miazănoapte) și prorocul mincinos (puterea interpusă a împăratului de la miazănoapte), cu linia internă a profeției, așa cum este ea reprezentată de profeția de șaiszeci și cinci de ani din versetul șapte al capitolului șapte.

Din punct de vedere profetic, semnificația venirii lui Sanherib la Ierusalim constituie una dintre cele mai puternice mărturii profetice ale puterii lui Dumnezeu în Scriptură, întrucât acolo

Dumnezeu a nimicit într-o singură noapte oastea lui Sanherib, de 185.000 de oameni. Cu o zi înainte, pe zidul Ierusalimului se aflau atât Eliachim, cât și Șebna, simbolurile adventismului laodicean și filadelfian, care sunt marcați la ușa închisă din 1844 și la ușa închisă a legii duminicale.

În al paisprezecelea an al regelui Ezechia, Sanherib, regele Asiriei, a venit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat. Și regele Asiriei a trimis pe Rabsache din Lachiș la Ierusalim, la regele Ezechia, cu o mare oștire. Iar el a stat lângă apeductul iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului. Atunci au ieșit la el Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna, logofățul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul. Isaia 36:1-3.

În capitolul șapte din Isaia, Isaia este trimis cu un mesaj la Ahaz cel nelegiuit, regele lui Iuda, al împărăției de sud. Aceea este împărăția pe care Sanherib o atacă în capitolul opt, versetul opt. Când Isaia se întâlnește cu regele Ahaz cel nelegiuit, întâlnirea are loc „la apeductul iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului”, chiar acolo unde Rabșache hulește Numele Domnului. Isaia a învățat că el și copiii săi erau semne.

Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul suntem pentru semne și pentru minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului. Isaia 8:18.

Când Isaia l-a întâlnit pe împăratul nelegiuit Ahaz „lângă canalul iazului de sus, pe drumul câmpului nălbitorului”, Isaia îl adusese pe fiul său Șear-Iașub, care înseamnă: „o rămășiță se va întoarce”.

Atunci Domnul i-a zis lui Isaia: Ieși acum în întâmpinarea lui Ahaz, tu și Shearjashub, fiul tău, la capătul canalului iazului de sus, pe drumul câmpului nălbitorului. Isaia 7:3.

Șear-Iașub identifică faptul că mesajul proclamat de Isaia la "capătul canalului iazului de sus, pe drumul câmpului nălbitorului" este un mesaj care identifică rămășița care se întoarce. Acea rămășiță este alcătuită din cei din cartea lui Maleahi care sunt chemați să-L pună la încercare pe Domnul, întorcându-se la El și aducând zeciuielile în casa vistieriei. Cei care se întorc sunt de asemenea reprezentați de Ieremia drept aceia care se întorc după prima dezamăgire. În capitolul șapte, "capătul canalului iazului de sus, pe drumul câmpului nălbitorului" îl înfățișează pe Isaia dând un mesaj unui rege nelegiuit din sud, iar în Isaia treizeci și șase Eliachim, Șebna și Ioa, cronicarul, au interacționat pentru Ezechia, în timp ce Rabșache îl reprezenta pe Sanherib.

Primul mesaj de la "capătul apeductului iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului" este proclamat de Isaia și de fiul său, iar ultimul mesaj de la "capătul apeductului iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului" a fost proclamat de trei persoane. Primul mesaj a fost adresat unui împărat dinăuntru, iar al doilea unui împărat din afară. Linia de despărțire este zidul, care este un simbol al Legii lui Dumnezeu, și legea duminicală, care reprezintă înlăturarea zidului de separare dintre Biserică și stat. La legea duminicală, sau la zid, există trei simboluri; Eliachim este Filadelfia, Șebna este Laodicea, iar Ioah, cronicarul, este Sardes.

La legea duminicală, mulți sunt răsturnați, potrivit cu Daniel 11:41, iar acele persoane sunt cele care sunt ținute răspunzătoare pentru lumina asupra Sabatului zilei a șaptea. Cei care sunt răsturnați

în versetul 41 sunt Adventiști de Ziua a Șaptea laodiceeni, iar Eliakim reprezintă Filadelfia.

Și va fi în ziua aceea că voi chema pe slujitorul meu, Eliakim, fiul lui Hilkia: îl voi îmbrăca cu haina ta, îl voi întări cu brâul tău și voi pune dregătoria ta în mâna lui; și el va fi un părinte pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda. Și cheia casei lui David o voi pune pe umărul lui; el va deschide, și nimeni nu va închide; și va închide, și nimeni nu va deschide. Isaia 22:20-22.

Și îngerului Bisericii din Filadelfia scrie: Acestea zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu închide, și închide și nimeni nu deschide: Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate s-o închidă, căci ai puțină putere și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu. Iată, pe cei din sinagoga Satanei, care spun că sunt iudei și nu sunt, ci mint, iată, îi voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și să cunoască că te-am iubit. Apocalipsa 3:7-9.

Șebna este înlocuit de Eliachim, iar Șebna de pe zid îi reprezintă pe adventiștii de ziua a șaptea laodiceeni care refuză să beneficieze de solia ploii timpurii sau târzii. Ploaia timpurie în legătură cu biserica a fost reprezentată de Isaia și de rămășița care s-a întors, iar solia era adresată unei biserici apostate, reprezentată de regele nelegiuit Ahaz. Solia de pe zid a fost dată unui împărat nelegiuit de la miazănoapte, care căuta să înfrângă Ierusalimul, și ea reprezintă ploaia târzie în raport cu ploaia timpurie. În timp ce biserica lui Dumnezeu este judecată, ploaia timpurie, sau cea dintâi, stropește, dar, la legea duminicală, ploaia este turnată fără măsură. Mesajul către Ahaz a fost mesajul intern, mesajul către Sanherib a fost extern. Prima voce din Apocalipsa 18:1-3 este o repetare a soliei celui de-al doilea înger și este internă. A doua voce din Apocalipsa optsprezece, versetul patru, este externă și este a treia solie. Isaia și fiul său au adus solia internă a celui de-al doilea înger, iar pe zid, cu un mesaj extern, sunt trei suflete.

Eliakim sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, iar Șebna este Adventismul de Ziua a Șaptea laodicean, care este vărsat din gura Domnului în acea vreme. Ioab, cronicarul, reprezintă cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care consemnează istoria ce duce la zid, pentru a recunoaște stindardul lui Eliakim, când este înălțat.

Isaia 8:8 aduce mesajele din Isaia 6–12 în Daniel 11:10. Procedând astfel, oferă un al doilea martor al faptului că capul împărăției rămâne în picioare după atac. Identifică argumentul încalcării unui tratat, folosit pentru a precipita o bătălie.

De la prăbușirea Uniunii Sovietice din 1989, menționată în versetul patruzeci, și până la legea duminicală iminentă, reprezentată în versetul următor, există treizeci și șapte de ani de istorie profetică despre care versetul patruzeci nu spune nimic. Versetele zece până la cincisprezece din Daniel unsprezece reprezintă istoria profetică ce nu este abordată în versetul patruzeci. Aceasta poate fi văzută numai prin aplicarea metodologiei linie după linie. "Dacă nu veți crede, cu siguranță nu veți fi întemeiați" este avertizarea profetică atașată celor trei versete care descriu 1989, iar împlinirea istorică a versetului opt din Isaia opt reprezintă un test pentru Eliakim și Șebna. Puteți vedea sau sunteți orbi?

Versetul patruzeci și unu din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel este legea duminicală iminentă în Statele Unite, tipificată de istoria ce a împlinit versetul șaisprezece.

Dar cel ce vine împotriva lui va face după voia sa și nimeni nu va sta înaintea lui; și el va sta în țara cea slăvită, care va fi mistuită de mâna lui. Daniel 11:16.

Va intra și în țara cea minunată, iar multe țări vor cădea; însă aceștia vor scăpa din mâna lui: Edom, Moab și căpetenia copiilor lui Amon. Daniel 11:41.

Împlinirea istorică a versetelor șaisprezece până la treizeci din Daniel capitolul unsprezece este istoria Romei păgâne. Fiecare linie profetică din Daniel capitolul unsprezece fie tipifică istoria Romei păgâne, papale sau moderne. Fiecare linie fie identifică în mod direct o istorie romană, fie tipifică o istorie romană viitoare. Fiecare linie. Versetele care se referă în mod direct la istoria împlinită de Roma păgână tipifică Roma papală. Împreună, Roma păgână și Roma papală dau mărturie despre Roma modernă. Roma stabilește vedenia, căci de la începutul capitolului până la sfârșit vedenia este despre Roma.

Isus a făcut cunoscut faptul că exista un trădător, cu scopul de a-i ajuta pe ucenicii Săi să creadă atunci când s-a vădit trădarea lui Iuda.

„Rostind vaiul asupra lui Iuda, Hristos a avut, de asemenea, un scop de îndurare față de ucenicii Săi. Astfel, le-a dat dovada încununătoare a mesianității Sale. ‘Vă spun de pe acum, înainte ca să se întâmple,’ a spus El, ‘pentru ca, atunci când se va împlini, să credeți că EU SUNT.’ Dacă Isus ar fi rămas tăcut, într-o aparentă necunoaștere a ceea ce avea să vină asupra Lui, ucenicii ar fi putut crede că Învățătorul lor nu avea preștiință divină și că fusese luat prin surprindere și trădat în mâinile mulțimii ucigașe. Cu un an înainte, Isus le spusese ucenicilor că alesese doisprezece și că unul era un diavol. Acum, cuvintele Sale adresate lui Iuda, arătând că trădarea lui era pe deplin cunoscută Învățătorului său, aveau să întărească credința adevăraților urmași ai lui Hristos în timpul umilirii Sale. Iar când Iuda avea să ajungă la groaznicul său sfârșit, ei aveau să-și amintească vaiul pe care Isus îl rostise asupra trădătorului.” The Desire of Ages, 655.

La 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda a început să desigileze revelația despre Sine, iar testul fundamental a început. Testul privea dacă Roma era încă simbolul care statornicea viziunea din versetul paisprezece sau dacă lucrurile se schimbaseră. Când primul antihrist din Statele Unite a început să domnească la 8 mai 2025, versetul paisprezece fusese împlinit. Se putea vedea atunci că relația dintre Trump și papa Leon fusese tipificată de Reagan și Ioan Paul al II-lea. Războiul din Ucraina, care a început în 2014, când Departamentul de Stat al Statelor Unite a provocat o revoluție colorată în Ucraina, a avut loc în timpul președinției lui Obama, care a fost președinte în timpul a doi papi. Reagan și Ioan Paul al II-lea în versetul zece, iar apoi, în 2014, a început Războiul din Ucraina, reprezentat de bătălia ținutului de graniță din versetul unsprezece, sau bătălia de la Rafia. „Rafia” înseamnă „ținut de graniță”, la fel și cuvântul „Ucraina”. În acea istorie, Obama și doi papi marchează a doua bătălie dintre cele trei bătălii ale versetelor zece până la cincisprezece. Apoi, în 2024, Trump a revenit, în împlinirea versetului treisprezece. Apoi, în versetul paisprezece, viziunea este statornicită prin sosirea omologului papistaș al lui Trump.

S-a stabilit că cele trei bătălii din versetele zece până la cincisprezece reprezintă trei repere, fiecare identificând relația dintre Izabela și Ahab, conducând spre Muntele Carmel la legea duminicală. În timpul lui Reagan, Izabela era în Samaria, ascunsă în spatele unei alianțe secrete. Apoi preoții lui Baal și profeții dumboșii au înălțat spiritualismul catolicismului liberal woke, combinat cu simbolismul schizofrenic al lui Obama, atât al profetului mincinos al protestantismului apostat, cât și al profetului mincinos al islamului, cu închinarea la Mama Pământ, cu desfrâul și anarhia Revoluției Franceze. Apoi Trump a revenit în 2024, iar relația deschisă dintre fiară și chipul ei s-a făcut vădită în 2025. Este 2026, iar testul viziunii externe al temeliei a trecut, și acum suntem în testul viziunii templului.

Versetul unsprezece s-a împlinit la bătălia de la Rafia, în 217 î.Hr., și tipifică Războiul din Ucraina început în 2014, care a escaladat în 2022 și se află acum pe punctul de a se încheia. Putin va ieși învingător, dar victoria nu face decât să marcheze începutul pieirii sale. Structura profetică a versetului unsprezece și împlinirea ei istorică la victoria lui Ptolemeu în bătălia de la Rafia, în 217 î.Hr., ca împlinire a versetului unsprezece din capitolul unsprezece, se aliniază cu istoria profetică a regelui Ozia. Atât Ptolemeu, cât și Ozia au fost regi ai sudului, ale căror inimi s-au înălțat datorită succeselor militare, dar inimile lor înălțate i-au adus la cădere pe amândoi, iar pieirea amândurora este asociată cu încercările fiecăruia de a aduce o jertfă în sanctuarul din Ierusalim.

În articolul următor vom continua să examinăm sfârșitul lui Putin, care conduce către bătălia de la Panium din versetul cincisprezece.